

HOUSE FOR SALE

(Gedwongen Verkoop)

Musical in vier bedrijven

Tekst & Muziek:

RUUD VAN LING

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

(Grimas Theatergrime verkoop)

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **HOUSE FOR SALE (GEDWONGEN VERKOOP)** gaan opvoeren, dienen in alle programma-boekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **RUUD VAN LING** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2005 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **17** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Mannenrollen:

Alex Huisman - makelaar onroerend goed

Victor van Vastenhoven - kunstenaar

Ouwe Bram - butler en huisbediende

Scott MacKenzie - majoor in het Engelse leger

Graaf Oskar von Flatzen - Duits aristocraat

Cor Badstof - een Zeeuwse boer

Scheltema - een gemeente-ambtenaar (deze rol kan ook door een vrouw gespeeld worden)

Vrouwenrollen:

Vera van Vastenhoven - kunstenaressen

Olivia Gatenkaas - vermeende dochter van Maria Grabbelton

Cécille Gatenkaas - vermeende dochter van Maria Grabbelton

IJDA Gatenkaas - vermeende dochter van Maria Grabbelton

Bauke Bramenwijn - een kruidenvrouw

Gloria Grabbelton - een filmactrice

Maria Grabbelton - haar zuster

Victoria Grabbelton - haar zuster

Liese - vermeende dochter van Victoria Grabbelton

Emma – zuster van Liese

LIJST VAN LIEDJES

Liedje

1. Het huis
2. Ik wil gelukkig zijn
3. Over
4. Marie met de drie oren
5. Spooklied.
6. De zingende zusjes
7. Mannen
8. Samen naar de film
9. De mooiste meid
10. Het geheim van Rozenstein
11. Hello Kitty
12. Zoek de zon op
13. Afscheid
14. Geld is geld
15. Strijdlied voor Rozenstein

EERSTE BEDRIJF

Décor: een rommelig toneel, voorstellende een halfontruimde woonkamer met wat ouderwets aandoend meubilair. Diverse meubelstukken in gehavende staat. Gescheurde gordijnen, haveloos. Aan weersijden van het toneel wat borden van (eventueel in de buurtbekende!) makelaars, die aangeven dat het geheel "te koop" is.

Het voordoek is geopend, ook als de mensen de zaal binnenkomen en hun plaatsen zoeken. Zij zijn het publiek, maar dienen ook als kopers, of eventuele kijkers, die geïnteresseerd zijn in de verkoop van het huis. De eerste spelers komen via de zaal, of dwars door de zaal, of achteruit de zaal op. Het is ook mogelijk om de eerste spelers gewoon in de zaal te laten plaatsnemen, om op deze wijze het spel vanuit de zaal op te starten. Het is in dit kader aardig om het programmaboekje als een soort van prospectus van het te verkopen object te presenteren.

ALEX HUISMAN: *(met een breed gebaar op de zaal, het toneel en de toeschouwers wijzend)* Zo, kijkt U eens even... Dat is niet mis, zegt U nou zelf!

VERA VAN VASTENHOVEN: *(beducht)* Tja... Wat zal ik zeggen...

VICTOR VAN VASTENHOVEN: *(kijkt wat benauwd om zich heen)* Het is wel... eh... tja... 't is wel iets totaal anders!

HUISMAN: *(ijverig)* En dit is alleen nog maar de hal! Kunt U nagaan hoe inmens groot de rest van dit landgoed is! Ongelooflijk, niet waar?

VERA: *(beduusd)* Dat is niet schoon te houden!

VICTOR: *(aarzelend)* Is dit wel warm te stoken?

HUISMAN: *(hun bezwaren en aarzelingen weg wuivend)* Gelooft U mij nu maar... Zo'n kans krijgt 'u nooit meer. Zo'n landhuis... zo'n landgoed... Op zo'n locatie... Een regelrechte buitenkans!

VICTOR: *(kijkt kritisch rond)* Alle leidingen zullen wel vernieuwd moeten worden... Dat komt er ook nog eens bij.

VERA: Ik vind het zo oud... Volgens mij is er in geen jaren onderhoud aan dat huis gepleegd... En wat doen al die mensen hier toch? *(wijst op de toeschouwers in de zaal)*

HUISMAN: *(enthousiast)* Kijkers! Tja, 't is vandaag "Open Dag", ziet U... Zo verkopen wij tegenwoordig de huizen... En U ziet het: belangstelling genoeg! Zeker voor zo 'n uniek object!

VICTOR: *(strak)* Een oud vervallen landhuis.

VERA: *(stug)* In the middle of nowhere... Er rijdt niet eens een bus!

VICTOR: (sceptiech) Hebben ze hier eigenlijk wel electriciteit?

HUISMAN: (*vol vuur*) Ja! Sinds... eh... (*bladert in zijn papieren*) Hier staat het... Sinds 1995. En gas sinds... eh... eens even kijken... sinds 1980... En water sinds de Duitse bezetting. Het huis is van alle moderne gemakken voorzien... En het huis zélf dateert uit de Middeleeuwen, of zo iets...

VERA: (*geschrokken*) Zo oud?

VICTOR: (*schamper*) Ouwe troep...

HUISMAN: (*trots*) Klassiek!

Op het toneel verschijnt het koor in allerlei historische kostuums: middeleeuws, zestiende- en zeventiende eeuws, pruikentijd, crinoline, oud uniform o.i.d.

HET HUIS

Dit is een huis met een rijke historie!
Dit is een plek die nog niet is ontdekt.
Want in dit huis begon Hollands victorie.
Een Prins van Oranje, die is hier verwekt.
Hier is gevochten, en hier is geleden.
Hier is gestorven, begraven, bemind!
Hier is gedaan wat we allemaal deden,
hier kwam een ieder, bejaarde of kind.
Het kapitaal dat te bieden is,
geeft U een schat aan geschiedenis!
Dit pand, dat is wel gebleken,
is een oord met een uitroepteken!

Ziet U daarginder die geul?
Dat is het graf van de beul.
Eens op een dag was zijn hoofdkussen leeg,
hij kreeg een koekje van eigen deeg!
En verderop is het land kaal,
want daar stond eeuwen de schandpaal!
Alles, wat wij hier betreden,
heeft een beladen verleden.
Kleurrijk, en zeker niet grijs,
en dat vindt U terug in de prijs!

Dit is een huis waar de mensen om vechten.
Dit is een huis dat je nergens meer vindt.

Iedereen wil het, de meesters, de knechten;
wie dat niet zien wil is hartstikke blind!
Zulke vertrekken, ze worden snel zeldzaam,
hier is vergaderd en geconspireerd!
Hier kwamen Geuzen, zo trots op hun scheldnaam:
't wordt in de boekjes ons alles geleerd!
Lijkt het U toch nog een heel bedrag,
weet dat U dan overleggen mag!
Maar wacht niet te lang door vergissing,
neemt U toch snel een beslissing!

Muren zo sterk en zo dik,
zie je nooit meer, dat weet ik.
Ramen van glas uit de vorige eeuw,
zij isoleren lawaai en geschreeuw.
Bomen van honderden jaren,
zullen 't verleden bewaren.
Alles wat niet wordt verloochend,
is zeker wel prijs verhogend!
Dus adviseer ik U thans:
U krijgt nooit meer zo'n prachtige kans!

Dus, koop dit huis. Het is levend verleden!
En kijkt daarbij door gebreken toch heen!
Dit vind je nergens in dorpen of steden,
zoiets klassieks, ied're stap, ied're steen.
Hier sliep ooit Caesar, dineerde ooit Churchill,
Zelfs Eisenhower is hier eens geweest!
Menige Duitser nam hier zelfs zijn gifpil,
en op vijf mei was hier het eerste feest!
Bent U beducht voor de aankoopsom?
Da's niet verstandig, da's uiterst dom!
Wie dit in handen kan krijgen,
ziet enkel de waarde maar stijgen!

VERA: *(laatdunkend)* Ja ja, dat zal wel... Ik vind het nogal wat, hoor...
Zoveel geld voor zo'n oud kavalje...

VICTOR: *(argwanend op de toeschouwers wijzend)* En deze mensen
zijn echt allemaal geïnteresseerd?

HUISMAN: *(beslist)* Allemaal. Sommigen hebben zelfs al een bod
gedaan...

VICTOR: (*geërgerd*) Ho ho... Ik dacht dat WIJ bezig waren met de verkoop van het huis...

HUISMAN: (*haastig*) Jawel, jawel, natuurlijk... Maar het pand staat nog bij een aantal andere collega-makelaars te koop, weet U... De erfgenamen willen er nu van af. Vandaar die uiterst scherpe vraagprijs.

VERA: (*smalend*) 't Staat anders al ik-weet-niet-hoe-lang te **koop**... Dus zó hard lopen de kopers er niet **voor**... Een groot verwaarloosd landhuis met een wildernis er omheen.

HUISMAN: (*neemt Vera en Victor mee naar het toneel*) Kijkt U eens wat een prachtige ontvangst hal dit toch is... een z á á l gewoon! Daar zou je evenementen in kunnen organiseren... Je zou er zelfs in kunnen toneelspelen, ha ha ha...

VERA: (*misprijzend*) In zo'n bende? Ik dacht het niet...

VICTOR: Wij willen alleen een lekker ruim rustig huis waar we kunnen werken...

HUISMAN: (*enthousiast*) Er is hier werk zat!

VICTOR: (*zijn zin vervolgend*) ...aan onze hobby's. Mijn vrouw schildert graag...

HUISMAN: (*inmiddels op het toneel aangekomen, kijkt om zich heen*) Ja, een likje verf doet wonderen!

VICTOR: (*vervolgt zijn zin*) ...haar aquarellen en olieverven, het liefst grote doeken in felle bonte kleuren...

HUISMAN: (*hoofdschuddend*) Zou ik niet doen. Ik zou het sober houden. Gebroken wit. Niet te opvallend.

VERA: En mijn man werkt graag aan sculpturen van hout.

HUISMAN: (*toegeeflijk*) Best mogelijk dat U hier en daar een plank moet vervangen.

VERA: (*uit de hoogte*) Wij zijn kunstenaars, ziet U.

HUISMAN: (*peinzend*) Het zal heus niet zo'n kunst zijn om hier een droompaleis van te maken... Om het huis te herstellen in z 'n oude luister... Met de grandeur die het ooit had... Want dit is een centrum van kunst en cultuur geweest, hoor... Daarom dacht ik meteen: een uitgelezen kans voor Mevrouw Vera en Mijnheer Victor van Vastenhoven. .. Als één stel mensen Rozenetein weer in z 'n oude luister zou kunnen herstellen, dan zijn zij het.

VICTOR: (*droog*) Maar daar hangt wel een indrukwekkend prijskaartje aan... Allemachtig, wat een z o o i... Wie heeft hier toch gewoond, en heeft het zo laten verkachelen?

HUISMAN: (*plechtig*) Dit was eens de residentie van Mevrouw Gloria Grabbelton.

VERA: (*fronsend*) Gloria wie?

HUISMAN: Gloria Grabbelton. Eén van 'slands eerste filmsterren van voor de oorlog.

VICTOR: *(droog)* Welke?

HUISMAN: Gloria Grabbelton. Een tijdgenote van Fien de la Mar... Weet U wel... Ik wil gelukkig zijn... *(zingt)*

“Ik wil gelukkig zijn...”

VERA: *(luchtig)* Ach ja... Wie niet?

HUISMAN: *(doorzingend)*

“Ik wil dansen tot ik niet meer kan...”

VICTOR: Nog nooit van gehoord...

HUISMAN: Ja, dat is lang geleden...

VERA: *(er gaat haar een licht op)* Ach ja... Natuurlijk! Gloria Grabbelton! Maar die is al zowat dertig jaar dood! Heeft dit huis al die tijd dan leeg gestaan?

HUISMAN: Een hele tijd heeft haar chauffeur en butler, Ouwe Bram, het huis nog onderhouden... Hij woont nu in het tuinhuisje van het landgoed, maar dat wordt ontruimd. En Ouwe Bram gaat naar een tehuis... Denk ik.

VICTOR: *(bewonderend)* Zo... Dus die ouwe filmster kon zich nog een eigen auto met chauffeur permitteren?

HUISMAN: *(geringschattend)* Dat valt wel mee... Een Volkswagen-Kevertje... En Bram was alles: chauffeur, butler, tuinman, kok, bodyguard... Mogelijk zelfs haar minnaar.

VERA: Hoe is ze eigenlijk overleden?

HUISMAN: *(enigszins van zijn stuk gebracht)* Eh... tja... Dat is een nogal ingewikkeld verhaal... Eh... Ze is tijdens een vakantie in Griekenland verdwenen. Vermist zal ik maar zeggen. In 1975. De kranten stonden er destijds vol van. Ze is waarschijnlijk verdronken tijdens het zwemmen in zee. Er is nooit iets van haar teruggevonden. Twaalf jaar later is ze doodverklaard. Er waren alleen maar schulden. *(het drietal loopt het toneel op en af, kijkt rond op het toneel, kijkt de zaal in. Huisman ijverig)* Kijk, er moet natuurlijk het een en ander aan gebeuren, dat geef ik toe. Maar het is een toplocatie, werkelijk uniek te noemen.

VERA: *(dromerig)* Het oude huis van de filmster Gloria Grabbelton... Goh, dat zou m'n moeder eens moeten weten... Die heeft nog foto's van haar gespaard, in zo 'n plakboek...

VICTOR: *(schouderophalend)* Ik ken het hele mens niet... Gloria Grabbelton... Volkomen onbekend.

VERA: *(lachend)* Nee, niet onder die naam, natuurlijk... Ze verengelste hem. Ze noemde zich Gloria Grableton, en dat klonk een stuk internationaler.

VICTOR: Ik ben van na die tijd.

HUISMAN: Mijn vader heeft haar nog gekend... Want die was ook makelaar, en hij behartigde haar zaken. "Een enige vrouw", zei hij eens, "maar zo gek als een deur". Vooral haar liefdesleven was nogal, hoe zal ik het zeggen, eh, turbulent.

VERA: *(verbaasd)* Pardon?

HUISMAN: *(kortaf)* Ze deed het met iedereen, zo werd er gezegd.

VICTOR: Een snol van het zuiverste water?

HUISMAN: Dat weet ik niet. Ik ben er nooit bij geweest. En mijn vader is al tien jaar dood, dus die kan ik het ook niet meer vragen.

VERA: Leeft U moeder nog wel?

HUISMAN: Ja, maar dan wel in een verpleegtehuis. Ze is 97.

VERA: Bijna net zo oud als Gloria nu geweest zou zijn.

HUISMAN: Nee! Als Gloria nu nog zou leven, zou ze ruim 100 jaar zijn. Ze was van 1899, één jaar jonger dan haar grote concurrente Fien, die was van 1898. En Fien is al veertig jaar dood: die sprong in 1965 uit het raam. Tien jaar later was Gloria aan de beurt.

VICTOR: *(korzelig)* Hmm, interessant... Maar dat verandert niets aan het feit dat ik de prijs voor deze ruïne veel te hoog vind. Ik heb beslist wel belangstelling, maar voor deze prijs haak ik af.

HUISMAN: En wat had U dan in Uw hoofd?

VICTOR: *(pakt een notitieblok en een rekenmachine. Ze gaan naast elkaar zitten, op de rand van het toneel, kijken richting zaal en overleggen met hun rug naar het toneel. Vera kijkt, vóór het toneel in de zaal staande, naar het toneel. Dan gebeurt er het volgende: vanaf de linkerkant van het toneel steekt een extravagant geklede vrouwfiguur het toneel naar rechts over, blijft midden op het toneel staan, kijkt de zaal in, opent haar mond alsof ze iets wil zeggen, schudt dan van "nee" en verdwijnt gezwind in de rechtercoulissen)*
Kijk, en dan kom ik op deze prijs uit.

VERA: *(verbijsterd)* Wie was dat?

HUISMAN: *(bedenkkelijk)* Dat is wel erg veel lager.

VERA: *(beduusd)* Er liep iemand door de kamer.

VICTOR: *(pertinent)* Hoger ga ik beslist niet.

VERA: *(verbaasd)* Woont er nog iemand in dit huis?

HUISMAN: *(zeker)* Het staat al jaren volkomen leeg. Ouwe Bram woont in het tuinhuis en komt hier ook nooit.

VERA: *(koppig)* Er liep iemand door de kamer. Ik weet het zeker.

HUISMAN: Ik denk dat U het zich verbeeld heeft.

VERA: Hoor eens even... Ik lijd beslist niet aan hallucinaties.

HUISMAN: Misschien bent U paranormaal begaafd? En zag U een schim uit het verleden? "De geest van Gloria Grableton"? Ha ha ha...

Nee, weest U gerust, mevrouw van Vastenhoven... Gloria is echt al dertig jaar zo dood als een pier. En het huis wordt nu eindelijk verkocht, in opdracht van haar enige erfgenaam, een achterneef uit Sas van Gent.

VERA: Ik zou toch zweren dat ik iemand zag.

HUISMAN: Je ziet dat wel meer bij kunstenaars. Je hebt het ergens over, je denkt ergens aan, en ineens zie je het voor je. Dat is scheppend vermogen.

VERA: (*gestreeld*) Tja, dat zou kunnen...

VICTOR: Maar dit is mijn prijs.

HUISMAN: Dat moet ik overleggen. Met die mijnheer uit Sas van Gent. En da's nogal een stijve... Zeeuws-Vlaanderen, begrijpt U wel. Een Zeeuw. En ons benn' zuunig, nietwaar...

VERA: Na de bevrijding heeft ze nooit meer iets gedaan, geloof ik.

HUISMAN: (*grinnikend*) Tja... Ze had een beetje op het verkeerde paard gewed... Optreden voor de Duitse Weermacht en zo... Dat werd je niet in dank afgenomen... Ze werd overal zo'n beetje uitgekotst.

VICTOR: Foute boel.

HUISMAN: Ja, ze was goed fout. En ze had er nooit een geheim van gemaakt. Ze was lid van de Kultuurkamer en moedigde anderen aan, dat ook te worden. Ze stond op foto' s in de krant met allerlei hoge nazi's... Dat had ze beter niet kunnen doen. Kijk, iedereen collaboreerde natuurlijk een beetje, je moest toch eten, niet waar? Maar de meeste kunstenaars en artiesten deden het bedekt, moeizaam, zeiden dat ze ertoe gedwongen werden... Ook zo'n Fien de la Mar... Dus haar liedje bleef een topper... Ik wil gelukkig zijn... Voor Gloria hield het geluk op in 1945.

IK WIL GELUKKIG ZIJN

Tekst: Jacques van Tol 1934

Muziek: Hans May

In mijn hart begroef ik op een dag een stille liefde.

En ik tart sindsdien de hele boel, en lach!

Maak mij zwart, omdat 'k niet thuis bezwijk,
en uit wil vliegen.

'k Moet toch ergens heen, 'k Ben niet graag alleen,
met mijn groot geheim.

Ik wil gelukkig zijn.

Ik wil dansen tot ik niet meer kan.

Al word ik er draai'rig van,
dat hindert niet,
dat hindert niet!
Ik wil gelukkig zijn.
Ik zoek mensen en gezelligheid.
En al heb ik later spijt,
dat hindert niet,
dat hindert niet!
Ik amuseer me, met z'n tweeën, maar ook alleen.
En ik geneer me, voor geen ander, ik lach om iedereen.
Ik wil gelukkig zijn.
'k Weet van malligheid niet wat ik doe!
Waar zwaait nu mijn weg naar toe?
Het hindert niet, het hindert niet.

Ik ben uit, ik lach me cocktails aan, van zeven dranken.
'k Geef geen duit, om wat ze zeggen, 'k laat me gaan.
Ik ben uit, en niet voor mijn verdriet, ik zou je danken.
'k Loop geen pretje mis, want het leven is toch zo kwaad nog
niet.

Ik wil gelukkig zijn.
Ik wil dansen tot ik niet meer kan!
Al word ik er draai'rig van,
dat hindert niet, dat hindert niet!
Ik wil gelukkig zijn.
Ik zoek mensen en gezelligheid.
En al heb ik later spijt,
dat hindert niet, dat hindert niet.
Ik amuseer me, met z'n tweeën, maar ook alleen.
En ik geneer me, voor geen ander, ik lach om iedereen.
Ik wil gelukkig zijn.
'k Weet van malligheid niet wat ik doe!
Waar zwaait nu mijn weg naar toe?
Het hindert niet, het hindert niet!

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto